

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

27.5.2024

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

שי שמאי גליק

המערער

נגד

קטי בר

המשיבה

בא-כוח המערער: עו"ד יהודה פואה
בא-כוח המשיבה: עו"ד כרמל פומרנץ

פסק דין

1 ערעור על פסק-דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט דניאל מרדכי דמביץ) בת"א
2 17639-07-22 מיום 12.4.2024, אשר דחה את תביעת המערער לפיצוי בסך 100,000 ₪, ללא הוכחת
3 נזק, על-פי סעיף 56(א) בחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן – חוק זכות יוצרים או החוק), תוך
4 חיובו בתשלום הוצאותיה של המשיבה.
5

רקע – עיקרי העובדות ותמצית טענות הצדדים בבית המשפט קמא

6
7
8 2. ביום 20.6.2022 פורסם באתר המרשתת של ארגון "אימהות נגד אלימות" (להלן – הארגון;
9 האתר), שאותו מפעילה המשיבה, טור פרי עטה אשר ביקר את המערער ואשר הופץ לכ-300-350
10 נמענים. בטור שפורסם שולב צילום עצמי ("סלפיי") של המערער (להלן – התמונה), אשר פורסם
11 לראשונה ביום 15.6.2022 בדף פייסבוק ששמו "בצלמו" (להלן – דף הפייסבוק). מדובר בדף
12 פייסבוק של עמותת "בצלמו – ארגון זכויות אדם ברוח יהודית" (להלן – העמותה), שאותה עת
13 המערער היה המנכ"ל שלה.
14

15 המשיבה העתיקה את התמונה מדף הפייסבוק של העמותה וערכה אותה, כך שהוסר ממנה חלק
16 שבו מופיע אדם נוסף, חבר כנסת, שעמו המערער הצטלם. כמו כן, לצד התמונה נוספו ציטוטים של
17 דברי המערער ושל כתבת עיתון "הארץ". הַדְבָּק (קולאז') זה, פורסם באתר וכן בבלוג המופץ
18 לרשימת תפוצה של כ-300-350 נמענים, כחלק ממאמר בקורת של המשיבה בעניין המערער. על
19 עותק התמונה שפורסמה הופיע באותיות קטנות מאד (שקריאתן קשה) מִזְכָּה (קרדיט), שכלל את
20 שמה של צלמת אחרת ותחתיה נכתב "צילום: דיוקן אישי / סלפי שי גליק מתוך פרופיל FB".
21

22 ביום 26.6.2022 בשעה 23:46 שלח עורך דין מטעם המערער מכתב התראה אל המשיבה בעניין
23 הפרסום האמור. המכתב נשלח אל כתובת הדוא"ל של הארגון וכלל דרישת פיצוי בסך 50,000 ₪.
24 ביום 30.6.2022 הוסרה התמונה ותחתיה צורפה תמונה אחרת של המערער, שהזכויות בה שייכות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

1 לגורם אחר. באותו יום בשעה 14:50 השיבה המשיבה באמצעות הודעת דוא"ל, שבה הודיעה
2 למערער כי תשובה תינתן באמצעות עורך-דין. ביום 1.7.2022 בשעה 8:25 אמנם נשלחה באמצעות
3 הדוא"ל תשובתו של בא-כוחה של המערערת.

4
5 3. בתביעתו על-פי סעיף 56(א) בחוק זכות יוצרים, עתר התובע לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק
6 בסך 100,000 ₪. תמצית טענותיו היו כי המשיבה פגעה בזכותו הקניינית ובזכותו המוסרית בכך
7 שהשתמשה בתמונה תוך חיתוכה, גניבת מַזְפָּה ונתינתו לצלמת. נטען כי לאחר מכתב ההתראה
8 הסירה המשיבה את המַזְפָּה שניתן בתחילה לצלמת אחרת, תוך הוספת מַזְפָּה למערער במרחק רב
9 מהתמונה וכי רק לאחר מכן התמונה הוסרה והוחלפה באחרת. בעת עריכת השינוי, נעשו שינויים
10 נוספים אשר הצביעו על שינוי התמונה המקורית ומכל מקום, לא ניתן מַזְפָּה כנדרש למערער. הוטעם
11 כי דובר בתמונה בעלת ייחוד מבחינת המערער שהיא בגדר יצירה משמעותית עבורו.

12
13 לנוכח האמור טען המערער בתביעתו, כי המשיבה עוולה כלפיו את העוולות הבאות: שימוש מסחרי
14 ביצירה של המערער וזאת, כך נטען, לנוכח גיוס התרומות שנעשה באמצעות האתר; פגיעה ביצירה
15 שהתבטאה בחיתוך התמונה; פרסום התמונה ללא רשות המערער; פגיעה בזכותו המוסרית של
16 המערער על-פי סעיף 46 בחוק, וזאת לנוכח המַזְפָּה שניתן למישהי אחרת; פגיעה בזכות קניינית של
17 המערער ובחופש העיסוק שלו; ניסיון התעשרות על חשבון המערער.

18
19 4. בכתב ההגנה טענה המשיבה כי מדובר במעשה של מה בכך שאינו מצדיק תביעה (סעיף 4
20 בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] וסעיף 52 בחוק); התביעה הוגשה ממניעים זרים לשם השתקת יריבה
21 פוליטית ולאחר כישלון המערער בתביעות אחרות נגד אנשי שמאל; מתקיימים מלוא הסייגים
22 הקבועים בסעיף 56(א) בחוק; התמונה אינה בגדר "יצירה מוגנת" כמשמעותה בחוק; אין עוולה
23 על-פי החוק, מאחר שחלק התמונה שפורסם אינו חלק מהותי בתמונה, כמשמעותו של מונח זה
24 בסעיף 11 בחוק; ככל שישנה זכות כלכלית בתמונה, היא אינה שייכת למערער; למערער ניתן מַזְפָּה
25 עם פרסום התמונה, בעוד ששמה של הצלמת נותר בטעות בשל שימוש בתבנית גרפית שבה הוטבע
26 הכיתוב ובכל מקרה, היה קושי לקריאתו; לא נפגעה הזכות המוסרית לשלמות התמונה (סעיף 46(2)
27 בחוק); הפרסום מוגן על-פי סעיף 19 בחוק; דובר בהפרה תמימה המוגנת על-פי סעיף 58 בחוק;
28 פרסום התמונה מקובל בדיונים פוליטיים ובדיווחים פובליציסטיים ברשתות חברתיות וכי כך נוהג
29 אף המערער עצמו בפרסומיו בפייסבוק; בשל העובדה שמכתב ההתראה נשלח אל תיבת הדוא"ל של
30 הארגון שאינה נבדקת באופן תדיר, המשיבה צפתה בה לראשונה ביום 28.6.2022, מיד הסירה את
31 שם הצלמת שהופיע בטעות, פנתה לקבלת ייעוץ משפטי וביום 30.6.2022 החליפה את התמונה;
32 האתר אינו משמש לגיוס כספים או למטרה מסחרית; לכל היותר יש לפסוק פיצוי סמלי.

33
34 5. ביום 29.3.2023 ניתנה החלטת בית המשפט קמא אשר דחתה את בקשת המשיבה לדחיית
35 התביעה על הסף על-פי סעיף 56א בחוק, שעניינו סייגים לתחולה לעניין פיצויים ללא הוכחת נזק.

36

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

1 מטעם הצדדים הוגשו תצהירי עדות ראשית ושיבת ההוכחות התקיימה ביום 1.4.2024. במהלכה
2 נשמעו רק עדויות בעלי הדין ובתום הדיון סיכמו באי-כוחם את טענותיהם. פסק הדין ניתן כאמור,
3 ביום 12.4.2024 ועל-פיו תביעת המערער נדחתה תוך חיובו בתשלום הוצאות.

4

5

פסק-דינו של בית המשפט קמא

6

7 6. תחילה נקבע כי אף ש"הצילום... איננו מצוי בפסגת המדרג האומנותי... אין מקום
8 להוציאו מכלל הגדרת 'יצירת צילום' כמשמעותה בחוק" (שם, פסקה 5). זאת לנוכח ההלכה
9 שקבעה כי לשם כך נדרשת "דרישה מינימלית של מקוריות ושל יצירתיות" (רע"א 7774/09 ויינברג
10 נ' ויסהוף (28.8.2012), כבוד השופט א' ריבלין, פסקאות 10-11). דרישת המקוריות התמלאה בכך
11 שהיצירה אינה מועתקת ואילו דרישת היצירתיות מסתפקת בהשקעה מזערית של משאב אנושי.

12

13 לאחר קביעה זו דן בית המשפט קמא בהרחבה בשאלה אם לתובע יש זכות יוצרים בתמונה ועל כך
14 השיב בשלילה, תוך קביעה כי זכות זו שייכת לעמותה (שם, פסקה 6). לשם קביעת מסקנה זו בחן
15 בית המשפט את כלל הראיות בעניין פרסום התמונה המקורית, לרבות את דברי המערער בעדותו.
16 כן דן במשמעות הכתוב שצורף אל התמונה, אשר הצביע על כך שפרסום התמונה המקורית היה
17 פרסום ארגוני של העמותה, בשונה מפרסום של המערער באופן אישי. אף נקבע כי המערער לא הניח
18 כל תשתית ראייתית לביסוס טענתו כי דף הפייסבוק הוא שלו, בשונה משל העמותה וכי אף הוכח
19 כי נוסף לדף הפייסבוק הנדון של העמותה, למערער יש גם דף פייסבוק אישי.

20

21 7. עוד נקבע בפסק הדין, כי לא הופרה זכותו המוסרית של המערער בתמונה (כמשמעה בסעיף
22 46 בחוק) (שם, פסקה 7). מסקנה נומקה בין השאר, בכך שמכלל הראיות עלה כי הראיות שהציג
23 המערער היו חלקיות וכי לא שיקפו את מלוא העובדות הרלוונטיות לרגע שבו המערער או מי מטעמו
24 צילמו את התמונה. כך עלה גם מראיותיה של המשיבה, שעל-פיהן עוד בשלב מוקדם (ביום
25 21.6.2022), צוין שמו של המערער כמי שצילם את התמונה (כמפורט לעיל). אף נדחו טענותיו של
26 המערער בכל הנוגע למיקום כתיבת שמו לצד התמונה, תוך קביעה כי שמו מופיע באופן נאות, תקין
27 וכנדרש. בעניין הופעת שמה של הצלמת נקבע, כי דובר באותיות לבנות על רקע בהיר מאד, כמעט
28 לבן, באותיות קטנות ובמאונך, כך שקשה מאד להבחין בכך ולפיכך לא היה בכיתוב זה כדי לפגוע
29 בזכותו המוסרית של המערער. כן נקבע, כי המערער לא הראה כי דובר בתמונה שהושקעו בה סגולות
30 אומנותיות יצירתיות כלשהן, כי בפרסום חלק מהתמונה המקורית לא היה משום פגם או סילוף
31 שלה וכי אף לא היה בפרסומה כדי לפגוע בשמו או בכבודו.

32

33 כן נקבע כי השימוש שנעשה בתמונה היה בגדר שימוש הוגן מותר על-פי סעיף 19 בחוק (שם, פסקה
34 8). לצורך דיון זה בלבד הניח בית המשפט כי התובע הוא בעל זכות היוצרים בתמונה וזאת חרף
35 דחיית טענתו זו עוד קודם לכן. בעניין זה נקבע כי כבר נפסק בעבר, כי ההגנה על פי סעיף 19(א)
36 בחוק ניתנת הן בעניין ביקורת הנכתבת על היצירה עצמה הן לגבי ביקורת על היוצר (ראו לעניין זה
37 את הפסיקה והספרות המשפטית שאליה הפנה בית המשפט קמא).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

- 1
- 2 8. בית המשפט קמא הוסיף ובחן את שאלת תחולתם של הסייגים הקבועים בסעיף 56א בחוק
- 3 זכות יוצרים. לאחר בחינת הדברים נקבע, כי לנוכח הסרת פרסום התמונה תוך זמן סביר מעת קבלת
- 4 מכתב ההתראה מהמערער ומאחר שהתקיימו יתר דרישות סעיף 56א(א), המערער לא זכאי לפסיקת
- 5 פיצויים ללא הוכחת נזק (שם, פסקה 9). אף בחינה זו נעשתה על יסוד ההנחה שהמערער הוא בעל
- 6 זכות היוצרים בתמונה, אף שכאמור, כבר נקבע כי לא כך הם פני הדברים.
- 7
- 8 בהקשר זה הוסבר כי ההחלטה הקודמת מיום 29.3.2023 אשר דחתה את בקשת המשיבה לסילוק
- 9 התביעה על הסף על יסוד הוראת סעיף 56א, נומקה באי הוכחת דרישות הסעיף, בעוד שאר הקביעות
- 10 עומדות בעינן. עתה, לאחר שמיעת הראיות, שוכנע בית המשפט קמא כי עלה בידי המשיבה להוכיח
- 11 את התנאים הדרושים. הוכחה זו התבטאה בכך שהוכח כי המשיבה חדלה באופן מידי מהפרת זכות
- 12 היוצרים, ככל שהופרה, ומכל מקום, תוך זמן סביר מעת קבלת הודעת המערער. זאת אף לעומת
- 13 ההשתהות מצד המערער בפנייתו אליה, שאת הסברו לאותה השתהות לא קיבל בית המשפט קמא.
- 14
- 15 9. בכל הנוגע לסכום הפיצוי שראוי היה לפסוק בהתעלם מכלל קביעותיו של בית המשפט
- 16 קמא, אשר לפיהן יש לדחות את התביעה, נקבע כי לכל היותר היה המערער זכאי לפיצוי סמלי שלא
- 17 היה עולה על סך 2,500 ₪. בכל מקרה, סכום זה היה נבלע בסכום חובו למשיבה בשל חיובו בתשלום
- 18 הוצאותיה לרבות תשלום שכר טרחת בא-כוחה (שם, פסקה 10).
- 19
- 20 תחילה עמד בית המשפט קמא על הכלל שלפיו סכום הפיצוי המרבי שניתן לפסוק ללא הוכחת נזק,
- 21 אשר הועמד בסעיף 56א(א) בחוק על סך 100,000 ₪, אינו אלא בגדר הרף העליון שיכול להפסק. עם
- 22 זאת, בעת קביעת סכום הפיצוי על בית המשפט לשקול את השיקולים המנויים בסעיף 56(ב) וכך
- 23 אמנם נעשה בפסק-דינו של בית המשפט קמא. זאת, תוך בחינת היקף ההפרה, משך זמן ההפרה,
- 24 חומרתה, הנזק שנגרם בפועל, הרווח שצמח למפר, מאפייני פעילותו של המפר, טיב היחסים בין
- 25 הצדדים ותום לבו של המפר. לאחר בחינת כל השיקולים האמורים נקבע, כי דובר בהפרה מינורית
- 26 וכי דובר בתמונה חסרת ערך כלכלי למי מהצדדים. בנסיבות אלו, כפי שפורט בהרחבה בפסק הדין,
- 27 הסכומים הנפסקים הם נמוכים מאד, כך שעל-פי רוב הם בטווח 1,000-5,000 ₪.
- 28
- 29 בנסיבות הנדונות המערער עתר לפסיקת הסכום המרבי (100,000 ₪), בהליך רגיל (בשונה מהגשת
- 30 תביעה בהליך של דיון מהיר, המאפשר דיון בתביעות עד סך 75,000 ₪), באופן שחייב את המשיבה
- 31 להתמודד עם תביעה בסכום משמעותי. נסיבות אלו, נקבע, מחייבות פסיקת הוצאות בסכום
- 32 משמעותי, החורג מסכום הפיצוי שהיה נפסק למערער אילו תביעתו הייתה מתקבלת. מצב זה יוצר
- 33 בפועל מצב שבו סכום הזכייה נבלע בחוב שכר הטרחה וההוצאות שעל התובע לשלם לנתבע, כך
- 34 שכאמור, בכל מקרה, לא היה המערער זוכה בדבר, אלא היה נותר חייב סכום לתשלום למשיבה.
- 35

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

10. סיכום פסק-דינו של בית המשפט קמא הוא אפוא, כי זכות היוצרים בתמונה אינה של המערער; זכותו המוסרית לא הופרה; בכל מקרה, חלה הגנת שימוש הוגן למטרת ביקורת על-פי סעיף 19 בחוק; הסייג בסעיף 56א בחוק בעניין פיצויים ללא הוכחת נזק חל במלואו; אפילו היה המערער זכאי לפיצוי, הוא לא היה עולה על סך כ-2,500 ₪ (שם, פסקה 11).

לנוכח האמור, תביעת המערער נדחתה, תוך חיובו בתשלום הוצאות הנתבעת בסך 4,000 ₪ ובשכר טרחת בא-כוחה בסך 23,400 ₪. פסיקת ההוצאות כאמור, נומקה בכך שדובר בתביעה לקויה בכל היבטיה ומופרזת בסכום שנתבע, אשר לכל היותר אמורה הייתה להתברר בבית משפט לתביעות קטנות, בעוד שהוצגה כתביעה שאף אין לברר אותה בהליך של דיון מהיר. מאחר שהתביעה נדחתה במלואה לאחר הליך מלא שכלל שמיעת הוכחות, בעוד שהיה על המשיבה להיערך אליה בהיבט המשפטי ובהיבט הראייתי, נקבע כי על המערער לשלם הוצאות בשיעור המקובל. בהתאם לכך נקבע כי התשלום עבור שכר טרחת בא-כוחה של המשיבה יהיה בשיעור 20% בתוספת מע"מ וכי אף למשיבה ישולמו הוצאות בשל הטרדה שעמה נאצלה להתמודד, כמפורט שם (שם, פסקה 12).

הערעור הנדון

11. במסגרת ערעורו תקף המערער את הקביעות העובדתיות ואת הקביעות המשפטיות בפסק-דינו של בית המשפט קמא. על-פי טענותיו, אלו הן השגיאות שנפלו בפסק הדין: הקביעה כי הזכויות בתמונה שייכות לעמותה ולא למערער עצמו; הקביעה כי זכותו המוסרית של המערער לא נפגעה ובכלל זה הקביעה כי הכיתוב השגוי על התמונה, כפי שפורסמה, אינו בגדר פגיעה בזכותו המוסרית של המערער; הקביעה כי האופן שבו פרסמה המשיבה את התמונה הוא בגדר שימוש הוגן על-פי סעיף 19 בחוק; הקביעה כי הפסקת פרסום התמונה היה מידי ומכל מקום, תוך זמן סביר מעת קבלת הודעת המערער וכי בנסיבות אלו, אין זכאות לפיצויים ללא הוכחת נזק.

בנוסף לכך טען המערער כי בית המשפט קמא שגה בסכום ההוצאות שהמערער חויב לשלם למשיבה.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בכתב הערעור ונספחיו ובפסק-דינו של בית המשפט קמא, הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן לדחות את הערעור אף ללא צורך בתשובת המשיבה (על-פי תקנה 135(א)(1) בתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן – **התקנות**)) וכן כי התמלאו כל הוראותיה של תקנה 148(ב) בתקנות ולפיכך יש לדחות את הערעור יסוד נימוקי פסק-דינו המפורט והמנומק היטב של בית המשפט קמא. שכן, אין מקום לדחיית ממצאיו העובדתיים; הממצאים שנקבעו בו תומכים במסקנתו המשפטית; ולא נמצאה בו כל טעות שבחוק.

עם זאת, כידוע, לאחרונה נקבע בעניין רע"א 8735/23 **רבוע הכחול נדל"ן בע"מ נ' נציגות ועד הבית "בית הטיילת"** (7.3.2024) (כבוד השופט א' שטיין פסקה 4 (בהסכמת נ' סולברג וד' מינץ)), כי ככלל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

1 יש להימנע ממתן פסק-דין על יסוד השילוב של שתי התקנות האמורות (תקנה 135(א)(1) ותקנה
2 148(ב)), ללא הנמקה נוספת. עם זאת, הדברים חודדו בהחלטה שניתנה כעבור כשלושה שבועות
3 בעניין רע"א 2127/24 עיריית חברון נ' שר הביטחון (28.3.2024) (כבוד השופט נ' סולברג). הובהר כי
4 כוונת הדברים היא שדחיית ערעור על יסוד שילוב הוראות שתי התקנות האמורות אמנם מחייב
5 הנמקה, אך די בהנמקה תמציתית אשר תבהיר כי פסק דינה של ערכאת הערעור לא ניתן כלאחר
6 יד. כאמור שם:

7

8 "ודוק; לא חובת הנמקה מלאה, כי אם נימוק תמציתי מדוע אין לערעור סיכוי להתקבל.
9 חובת הנמקה זו לא נועדה למען יכבירו שופטי הערעור במילים וישחיתו את זמנם, זמנו
10 של ציבור המתדיינים; תפקידה של אותה הנמקה תמציתית – אך להפיס את דעתו של
11 המערער. למען ידע כי ערעורו נבחן בכובד ראש, בתשומת הלב הנדרשת, ולא נדחה כלאחר
12 יד" (שם, פסקה 5).

13

14 לנוכח הלכה זו ראיתי לנכון לפרט את עיקרי פסק-דינו של בית המשפט קמא ואת תמצית טענותיו
15 של המערער ולהוסיף עוד שתי הערות בעניין טענותיו של המערער בערעורו.

16

17 13. ראשית, בכל מקרה היה מקום לדחיית חלק ניכר מטענותיו של המערער, בהיותן עוסקות
18 בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו בפסק-דינו של בית המשפט קמא. כך בעוד שכידוע, למעט
19 במקרים חריגים אשר לא התקיימו בנסיבות הנדונות, אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב
20 בקביעות מסוג זה (ראו מתוך רבים, למשל: ע"א 1255/13 אולניק חברה להובלה עבודות עפר
21 וכבישים בע"מ נ' בני וצביקה בע"מ (13.5.2013), כבוד השופט י' דנציגר, פסקה 11; ע"א 8688/22
22 איפרגן נ' אבו חצירה (25.7.2023), כבוד השופט ע' גרוסקופף, פסקה 8; ע"א 3724/22 זלק נ' חן
23 (14.3.2023), כבוד השופט ח' כבוב, פסקה 22).

24

25 שנית, אף לא נמצא מקום להתערב בקביעת בית המשפט קמא בכל הנוגע לסכום ההוצאות שנפסק.
26 זאת מהטעם שכידוע, הלכה היא כי למעט מקרים חריגים שלא נמצא כי המקרה הנדון נמנה עמם,
27 אף בעניין זה אין ערכאת הערעור מתערבת (ראו מתוך רבים, למשל: ע"א 6685/11 גריידי נ' יחזקאל
28 הולצמן (4.7.2012), כבוד השופט י' עמית, פסקה 5; רע"א 8185/18 שוחט נ' אאורה השקעות בע"מ
29 (26.2.2019), כבוד השופט ד' מינץ, פסקה 17; ע"א 1645/15 אדלר נ' לבנת (1.9.2015), כבוד השופט
30 י' דנציגר, פסקה 27 וכן ראו את פסקי הדין הרבים הנזכרים בפסקי דין אלו). כך בדרך כלל וכך על
31 אחת כמה וכמה בנסיבות הנדונות שבהן, כפי שקבע בית המשפט קמא, מדובר בתביעה אשר אפילו
32 נמצא מקום להגישה, הרי שהיה על המערער להגישה אל בית המשפט לתביעות קטנות או לכל
33 היותר להגישה בהליך של דיון מהיר. לנוכח הנמקותיו הנכונות של בית המשפט קמא, דומה כי הוא
34 חס על המערער בכך שנמנע מחיובו גם בתשלום הוצאות לאוצר המדינה על-פי תקנה 151(ג) בתקנות.

35

36 כל זאת בדרך כלל. על אחת כמה וכמה שאין מקום להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט
37 קמא ובסכום ההוצאות שפסק, לנוכח הנמקותיו המפורטות והמקיפות.

38

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 24-05-22160 שי שמאי גליק נ' קטי בר

1
2
3
4
5
6
7
8
9

14. הערעור נדחה.

משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות בערכאה זו. העירבון שהופקד יוחזר אל המערער באמצעות בא-כוחו.

ניתן היום, י"ט באייר התשפ"ד, 27 במאי 2024, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר, שופטת

10

